

Abans de la Constitució del Grup IV de Vida

per

ANTONI MARTI I BALTA

La lliçó de l'Assemblea

Tots els que tinguérem ocasió d'assistir a la darrera Assemblea de Delegats, vàrem poder constatar com en la Junta General de la Mutual Mèdica es veien surar dos estats d'opinió, dues tendències igualment respectables i amb un fons de raó totes dues, emperò que, mirades quiscuna des del seu punt de mira, les feia semblar oposades i fins i tot inconciliables, malgrat ésser ambdues molt lògiques i, sobretot, fonament humanes.

La primera, la que podríem anomenar tendència coercitiva o *de porta tancada*, per dir-ho en termes casolans, era patrocinada per l'element jove; l'altra, la tendència magnànima, la *de porta ajustada*, que en direm, per a seguir el símil vulgar, era la posició defensada pels vells, o, millor dit, pels que comencen a ésser-ho, i que per aquest fet, veuen minvar o desaparèixer alguns dels drets que el Reglament els concedí en ingressar a la Mutual Mèdica.

Els que sense poder-nos vantar de joves disfrutem d'una edat que ens concedeix encara uns quants anys de lleure abans d'ingressar a la categoria de vells, som els que, trobant-nos equidistants d'ambdós estats d'esperit i lliures de cap mena de prejudicis, podem enfocar la qüestió d'una manera més equànime i serena, per a encarriar-la pels viarans de l'equitat estricta, fins a trobar, entre tots, la forma justa que, beneficiant a tothom, no perjudiqui a ningú.

Seria una falta imperdonable no cercar una solució a aquests estats d'opinió tan oposats, que podrien convertir-se en una lluita entre vells i joves, lluita que, si bé en la passada Assemblea sols va insinuar-se, hem de procurar que no s'accentui i agafi relleu, perquè no convé que prosperi ni aquesta ni cap altra divisió que pogués sorgir.

Fou al voltant de la limitació d'edat d'entrada als Grups de Vida on la discrepància fou més ostensible, puix, mentre els joves volien limitar l'edat d'entrada a tothom als 40 anys, els vells, en canvi, demanaven que s'allargués fins als 50 i sense limitació d'edat per als socis fundadors de cada Grup.

Uns i altres tenien raó des del seu punt de mira, perquè no hi ha pas cap dubte que, si continuant la forma actual d'ingrés, no comencem a limitar l'edat d'entrada, ens trobarem que, en constituir-se els Grups IV i V de Vida, el promig d'edat dels socis serà molt elevat, el què faria molt costós el sosteniment dels mateixos i, per tant, difícilment assequible a molts de nosaltres.

És innegable, doncs, que tot el que es faci en aquest sentit, tot el que sigui rejuvenir la Mutual, és la millor obra que pot projectar-se, ja que fer-la jove és afermar-li la vida, donant-li ensens solidesa i garantia, el què val tant com assegurar-ne gairebé la perpetuïtat.

En aquest aspecte i mirant-lo sols pel caire econòmic, no cal dir que aquest criteri és encertat (i, per aquest motiu, aplaudim al Consell que no pot mirar-ho sota cap altre aspecte), però no hem d'oblidar que la nostra Mutual no és una Companyia d'assegurances, el gerent de la qual té de presentar un balanç on forçosament hi han d'haver grans beneficis; la Mutual Mèdica és quelcom més que això, és una *Germandat*, i de la nostra casa pairal, hem de procurar que, d'ésser possible, no en sigui exclòs cap germà i molt menys quan la causa de l'exclusió no en sigui ell el responsable.

Per a fer-se càrrec del fons d'injustícia que pot encloure l'acord de limitació d'edat, anem a exposar un parell d'exemples que potser serviran per a esclarir el que acabem d'insinuar.